

Social-, Børne- og Integrationsministeriet
Departementet,
Holmens Kanal 22,
1060 København K

Email: p-boern@sm.dk

København, den 24. september 2013

**VEDRØRENDE HØRING OM FORSLAG TIL BEKENDTGØRELSE OM
BØRNEHUSE SAMT VEJLEDNINGSKAPITEL OM BØRNEHUSE TIL
"VEJLEDNING OM SÆRLIG STØTTE TIL BØRN OG UNGE OG DERES
FAMILIER".**

Red Barnet takker for muligheden for at udtale os om såvel bekendtgørelsen som vejledningen vedr. børnehuse.

Red Barnet bemærker positivt, at det så klart præciseres, at formålet med børnehuse er at sikre den bedst mulige hjælp til børn og unge, når der er begået eller når der er mistanke om, at der er begået vold eller seksuelle overgreb. Desuden at rammerne, husets indretning samt det forhold, at fagpersoner nu samles på ét sted, reelt betyder, at børnehuse faktisk kan sikre, at forløbet bliver så skånsomt som muligt for barnet eller den unge.

Red Barnet bemærker tilsvarende positivt, at det præciseres, at hvert børnehus skal indgå forpligtende, formaliserede samarbejdsaftaler med de i teksten nævnte parter samt at disse aftaler skal understøtte en ensartethed i børnehuses arbejde på landsplan.

Konkret vedr. Vejledningen ønsker Red Barnet at henlede opmærksomheden på seks punkter således:

1. Målgruppe. Her fremgår, *at børnehuse skal inddrages ... når der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse.* Vi er enige i, at der som udgangspunkt altid bør udarbejdes §50 undersøgelse i alle disse sager. Men der kan vel, om end sjældent, forekomme sager, hvor der ikke nødvendigvis skal udarbejdes en §50 undersøgelse, eller hvor beslutningen om at iværksætte §50 undersøgelse, ikke træffes så hurtigt, som der kan være behov for at inddrage børnehuse i en konkret sag. Fx i en sag, hvor der er mistanke om overgreb og hvor mistanken handler om overgreb begået af en person udenfor den nærmeste familie og hvor familien i øvrigt selv er i stand til at tage vare på barnets behov – her er der vel ikke nødvendigvis behov for at udarbejde en §50 undersøgelse? Men der kan stadig være behov for undersøgelse og udredning i regi af et børnehus. Red Barnet

vil foreslå, at teksten her justeres, så det er (mistanke om) overgreb, der giver adgang til undersøgelse i børnehuset og ikke betinget af, at der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse.

Punkt 6 om videoafhøring. Red Barnet henleder opmærksomheden på formuleringen, at børnehusene skal kunne anvendes til videoafhøring. Vi formoder, at det ligger implicit i loven, at videoafhøring af børn og unge i disse sager altid skal finde sted i børnehusene? Teksten i den nuværende formulering kan måske opfattes således, at videoafhøring kan – men ikke skal – foretages i børnehusene?

Punkt 8 om akutfunktionen. Det er glædeligt, at loven stiller krav om, at børnehusene skal være telefonisk tilgængeligt døgnet rundt. Det giver dog anledning til nogen bekymring, at denne akutfunktion kan uddelegeres til, som det fremgår eksplicit i vejledningen, eksempelvis driftskommunens sociale døgnvagt. Vi er opmærksomme på, at børnehusene har entydigt ansvar for at sikre at medarbejderen er kvalificeret til at varetage opgaven. Red Barnet tillader sig at foreslå, at det skærpes, at akutfunktionen, den telefoniske døgnvagt, faktisk varetages af børnehusene selv, evt. på skift mellem de fem børnehuse.

Punkt 9 om udveksling af oplysninger. Det fremgår af 3. afsnit, at det vil være hensigtsmæssigt at barnet eller den unge indledningsvist i børnehuset får at vide, at fagpersoner kan udveksle oplysninger. Red Barnet vil anbefale, at barnets rettigheder ift. inddragelse i og viden om alt, der vedrører dem her bør respekteres således, at der som udgangspunkt altid skal indhentes samtykke fra barnet (forældrene) eller den unge.

Red Barnet mener således, at teksten her med fordel kan skærpes, således at børn og unge skal anmodes om samtykke eller alternativt, at de som minimum aktivt skal informeres om, at der vil ske udveksling af oplysninger.

Punkt 15 om handlekommunens opgaver. 6. afsnit, midt i teksten. Her nævnes, at "...hvis sagsbehandleren finder det vanskeligt at tale med barnet..." så kan sagsbehandleren vælge at lade sig bistå af børnehusets personale. Red Barnet ser positivt på, at sagsbehandleren gives mulighed for at benytte ekspertisen i børnehuset, især hvis der heri også ligger forventning om opkvalificering af sagsbehandleren, så han / hun fremover føler sig bedre i stand til selv at varetage samtalen med børn og unge.

Punkt 15 sidste afsnit, om at sagsbehandleren ..."eksempelvis kan tage med til den afsluttende samtale..." hos psykologen. Red Barnet forstår behovet for at få overleveret de relevante resultater af psykologens undersøgelse. Red Barnet mener, at denne overlevering bør kunne ske skriftligt eller ved et efterfølgende møde med et ene punkt på dagsorden. Altså som et møde mellem fagpersoner, evt. med deltagelse af barnet / den unge og /eller forældre. Den tillidsrelation, der opbygges mellem barnet / den unge og psykologen er afgørende for

samtalernes og dermed undersøgelsens resultat. Red Barnet finder det derfor bekymrende, at en sagsbehandler kan vælge at tage med til barnets / den unges afsluttende samtale hos psykologen og dermed risikere at forstyrre netop den tillidsrelation.

Spørgsmål til høringssvaret kan rettes til Gitte Jakobsen, rådgiver i børns beskyttelse. Mobil 2155 2292. Email: gij@redbarnet.dk

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Kuno Sørensen', with a long horizontal stroke extending to the right.

Kuno Sørensen
Konstitueret Sektionsleder, Børns beskyttelse